

forbindelse med Fredericia, og jeg henstiller Sagen til Overvejelse, idet jeg haaber, at den kan gennemføres uden nævneværdig Udgift. Det skulde nemlig ikke være mit Bidrag til denne Finanslovforhandling at give Anvisning paa nye Udgifter. Denne Finanslovforhandling adskiller sig paa behagelig Maade fra alle tidligere Finanslovforhandlinger i dette Ting. Thi medens man tidligere har haft det Syn, at hvert enkelt Medlem har haft sine Ønsker enten om nye Tilskud, der skulde bevilges, eller gamle Tilskud, der skulde forhøjes, til de Interesser, der stod ham nærmest, og til de Ting, han havde bedst Kendskab til, har der under denne Førstebehandling været en alvorlig Bestræbelse for at gaa den modsatte Vej og finde Enkeltheder, hvor der kunde spares. Det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) gik i Spidsen i denne Henseende. Det hidrører naturligt fra, at han er Formand i den saakaldte Sparekommission og derfor sidder inde med Nøglen til adskilligt, som andre ikke kunne se. Det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds (Ellinger) fulgte efter ved at give Anvisning paa, hvorledes man ved at indskrænke eller i alt Fald ved at undlade at forøge Postombæringernes Antal vilde være i Stand til at begrænse Udgifterne paa Postvæsenets Omraade. Det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) gav en lignende Anvisning paa, hvorledes man ved at reducere Toggangen kunde begrænse eller maaske endog nedbringe Udgifterne paa Jernbævnets Omraade.

Kun det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) vilde ikke spare. Han havde det Ønske paa Retsvæsenets Omraade at faa Administration og Dommervirksomhed adskilte, og det ærede Medlem anførte som en af Grundene hertil de Besvigelser, der have fundet Sted som Følge af den Ordning, der nu er til Stede. Jeg ved meget vel, at det er saa, men jeg vil dog gøre gældende, at her er kun Tale om faa Tilfælde, og jeg kender fra den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, et af disse Tilfælde. Der kunde være Fristelse for mig til at fremdrage det her, men da jeg agter at forelægge et Par af de Spørgsmaal, som høre herind under, for den højtærede Justitsminister, skal jeg ikke trætte Tinget med at forklare Sagen her. Jeg vil kun til det ærede Medlem sige, at i Sammenligning med de Bekostninger, der vilde følge af en saadan Adskillelse, ere de Besvigelser, her er Tale om, saa ringe, at Staten, som egentlig lukrerer ved den

nuværende Ordning, meget vel kunde staa sig ved at erstatte disse Beløb. I alt Fald mener jeg, at det ærede Medlem under den nuværende finansielle Situation bør afstaa fra sit Ønske. Det ærede Medlem kan saa meget lettere gøre det, som der paa Tingets Bord ligger et Forslag om folkevalgte Borgmestre, et Forslag, som i høj Grad vil lette Arbejdet for de nuværende Byfogder.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg kort vil berøre. Det er Spørgsmaalet om Lotteriet. Det er underligt ved hver 6te Klasses Trækning at se Bekendtgørelser i alle københavnske Blade og Provinsblade om, at der er Lotterisedler til Salg hos de saakaldte Lotterijøder. Jeg ved ikke, hvorledes disse komme i Besiddelse af Sedlerne. Jeg maa gaa ud fra, at det er Folk, der spille, som pantsætte deres Sedler. Man siger spøgefuldt om Folk, som ere langt ude i økonomisk Henseende, at de have pantsat deres Fortovsret; jeg finder det ligesaa mærkeligt, at man kan pantsætte sin Udsigt til at vinde i Lotteriet, men det er vist Tilfældet. Men hvad jeg ønskede oplyst, er, om de saakaldte Lotterijøder ere komne i Besiddelse af de Sedler, de handle med, paa regelmæssig Maade, om jeg maa kalde det saa, eller om der i nogen Henseende bestaar en utilladt Forbindelse mellem disse Forhandlere og de af Staten ansatte Klasselotterikollektører. Jeg mener, at saa længe man kan faa Folk til at købe Lotterisedler til 6te Klasse og derfor betale det samme, som man kan spille for hele Serien igennem, maa der formodentlig være Trang til flere Sedler. Vilde det derfor ikke være en Tanke til Overvejelse, om Staten ikke kunde forøge den Indtægt, den har af Klasselotteriet, enten ved at forøge Lodsedlernes Antal, hvis der maatte være Trang dertil, eller ved at forhøje selve Afgiften en Smule.

Det ærede Medlem fra Kolding (Laurson) holdt forleden en fortræffelig Tale, hvori han sagde mange Ting, som have min fulde Tilslutning. Det ærede Medlem sagde blandt andet, at der var Forskel paa Økonomi og Sparsommelighed, og det har det ærede Medlem Ret i. Det er to Begreber, der ikke helt dække hinanden. Men naar det ærede Medlem fra Kolding vil sætte Betegnelsen Sparsommelighed til Side, vil jeg dog have Lov til at gøre en Indsigelse derimod. At „spare“ og „Sparsommelighed“ ere Ord, der ere gaæde stærkt ind i vort Folks Bevidsthed; vi kende Betegnelserne Sparekasse, Sparemærke, Sparebøsse, Sparegris og, for ikke at